

31969L0335

L 249/25

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

3.10.1969.

PADOMES DIREKTĪVA
(1969. gada 17. jūlijs)
par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai
(69/335/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 99. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā Līguma mērķis ir radīt ekonomisku savienību, kuras pamatiezīmes ir līdzīgas atsevišķu valstu iekšējā tirgus pamatiezīmēm, un tā kā viens no pamatnosacījumiem, lai to nodrošinātu, ir veicināt brīvu kapitāla apriti;

tā kā netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai un kuri pašlaik ir spēkā dalībvalstīs, tas ir, nodokļi, ko iekasē no kapitāla iemaksām uzņēmēj sabiedrībās, kā arī vērtspapīru zīmognodevas, rada diskrimināciju, divkāršu nodokļu uzlikšanu un atšķirības, kas traucē brīvu kapitāla apriti un kas tālab ir jānovērš, saskaņojot nodokļus;

tā kā tādu kapitāla piesaistīšanai uzliktu nodokļu saskaņošana ir jāveic tā, lai dalībvalstīm radītu iespējami mazāk budžeta problēmu;

tā kā zīmognodevas, ko dalībvalstis iekasē par citu dalībvalstu vērtspapīriem, kas tās teritorijā ir laisti tirgū vai emitēti, nesaskan ar priekšstatu par kopējo tirgu, kura pamatiezīmes ir tādas pašas kā atsevišķu valstu iekšējam tirgum; tā kā turklāt ir kļuvis skaidrs, ka no tautsaimniecības viedokļa nav vēlams saglabāt zīmognodevas iekšējo aizņēmumu vērtspapīru emisijai un ārzemju vērtspapīru laišanai tirgū vai emisijai kādas dalībvalsts tirgū, un tas arī nesaskan ar pašreizējiem dalībvalstu nodokļu likumiem šajā jomā;

tā kā šādos apstākļos ir ieteicams atcelt vērtspapīru zīmognodevas neatkarīgi no šādu vērtspapīru izcelsmes un neatkarīgi no tā, vai tie pieder pie uzņēmēj sabiedrības pašas kapitāla vai tās aizņēmuma kapitāla;

tā kā priekšstats par kopējo tirgu, kura pamatiezīmes ir tādas pašas kā atsevišķu valstu iekšējam tirgum, paredz to, ka kopējā tirgū uzņēmēj sabiedrību kapitāla piesaistīšanas nodoklis būtu jāiekasē tikai vienreiz, un šim nodoklim būtu jābūt vienādam visās dalībvalstīs, lai netraucētu kapitāla apriti;

tā kā šā iemesla dēļ šis nodoklis būtu jāsaskaņo gan attiecībā uz tās struktūru, gan tās likmēm;

⁽¹⁾ OV 119, 3.7.1965., 2057./65. lpp.

⁽²⁾ OV 134, 23.7.1965., 2227./65. lpp.

tā kā, ja saglabājas citi netiešie nodokļi, kam ir tādas pašas pamatiezīmes kā kapitāla nodoklim vai vērtspapīru zīmognodevai, tas

var apdraudēt šajā direktīvā paredzēto pasākumu mērķus un tādēļ šie nodokļi ir jāatceļ,

b) ikvienu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu, kuras kapitāla daļas vai aktīvus var pārdot biržā;

c) ikvienu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu, kas darbojas, lai gūtu peļņu, un kuras dalībnieki ir tiesīgi savas kapitāla daļas atsavināt trešām pusēm bez iepriekšējas atļaujas un par uzņēmēj sabiedrības, apvienības vai juridiskās personas parādiem atbild vienīgi ar savām kapitāla daļām.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Dalībvalstis par kapitāla iemaksām kapitāla sabiedrībās iekasē nodokli, kas ir saskaņots, ievērojot 2. līdz 9. pantu, šē turpmāk "kapitāla nodoklis".

2. pants

1. Darījumiem, uz ko attiecas kapitāla nodoklis, to uzliek tikai tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir kapitāla sabiedrības faktiskais vadības centrs, tad, kad notiek šādi darījumi.

2. Ja kapitāla sabiedrības faktiskais vadības centrs ir trešā valstī, bet tās juridiskā adrese atrodas dalībvalstī, darījumiem, par ko jāmaksā kapitāla nodoklis, to uzliek tikai tajā dalībvalstī, kurā ir juridiskā adrese.

3. Ja kapitāla sabiedrības juridiskā adrese un faktiskais vadības centrs ir trešā valstī, nodokli par pamatkapitāla vai apgrozāmā kapitāla nodrošināšanu filiālei, kas atrodas kādā dalībvalstī, var uzlikt tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir filiāle.

3. pants

1. Šajā direktīvā vārdkopa "kapitāla sabiedrība" nozīmē:

a) uzņēmēj sabiedrības, ko saskaņā ar Beļģijas, Vācijas, Francijas, Itālijas, Luksemburgas un Nīderlandes likumiem attiecīgi sauc:

- société anonyme naamloze vennootschap, Aktiengesellschaft, société anonyme, società per azioni, société anonyme, naamloze vennootschap;
- société en commandite par actions commanditaire vennootschap op aandelen, Kommanditgesellschaft auf Aktien, société en commandite par actions, società in accomandita per azioni, société en commandite par actions, commanditaire vennootschap op aandelen;
- société de personnes à responsabilité limitée personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, Gesellschaft mit beschränkter Haftung, société à responsabilité limitée, società a responsabilità limitata, société à responsabilité limitée;

2. Piemērojot šo direktīvu, visas citas uzņēmēj sabiedrības, apvienības vai juridiskās personas, kas darbojas, lai gūtu peļņu, uzskata par kapitāla sabiedrībām. Dalībvalstīm tomēr ir tiesības, iekasējot kapitāla nodokli, tās neuzskatīt par kapitāla sabiedrībām.

4. pants

1. Kapitāla nodokli uzliek šādiem darījumiem:

a) kapitāla sabiedrības izveidošanai;

b) tādu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu, kas nav kapitāla sabiedrības, pārveidošanai par kapitāla sabiedrībām;

c) kapitāla sabiedrības kapitāla palielināšanai ar jebkādu aktīvu iemaksām;

d) kapitāla sabiedrības aktīvu palielināšanai ar jebkādu aktīvu iemaksām, kas nav uzņēmēj sabiedrības kapitāla daļas vai aktīvi, bet ir tādas pašas tiesības kā dalībniekiem, piemēram, balsstiesības, tiesības uz peļņas daļu vai tiesības uz atlikuma daļu likvidācijas gadījumā;

e) tādu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu faktiskā vadības centra pārcelšanai no trešās valsts uz kādu dalībvalsti, kuru juridiskā adrese ir trešā valstī un kuras attiecīgā dalībvalstī, iekasējot kapitāla nodokli, uzskata par kapitāla sabiedrībām;

f) tādu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu juridiskās adreses pārcelšanai no trešās valsts uz kādu dalībvalsti, kuru faktiskais vadības centrs ir trešā valstī un kuras attiecīgā dalībvalstī, iekasējot kapitāla nodokli, uzskata par kapitāla sabiedrībām;

g) tādu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu faktiskā vadības centra pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu, ja pēdējā minētajā, iekasējot kapitāla nodokli, tās uzskata par kapitāla sabiedrībām, bet par tādām neuzskata dalībvalstī, no kuras tās pārceļ;

h) tādu uzņēmēj sabiedrību, apvienību vai juridisku personu juridiskās adreses pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu, kuru faktiskais vadības centrs ir trešā valstī, ja pēdējā minētajā, iekasējot kapitāla nodokli, tās uzskata par kapitāla sabiedrībām, bet par tādām neuzskata dalībvalstī, no kuras tās pārceļ.

2. Kapitāla nodokli var uzlikt šādiem darījumiem:

- a) kapitāla sabiedrības kapitāla palielināšanai, kas notiek, kapitalizējot peļņu vai pastāvīgas vai pagaidu rezerves;
- b) kapitāla sabiedrības aktīvu palielinājumam, ko radījuši pakalpojumi, kurus sniedzis kāds dalībnieks un kuri automātiski neizraisa uzņēmēj sabiedrības kapitāla pieaugumu, bet tomēr rada pārmaiņas kapitāla sabiedrības tiesībās vai var palielināt uzņēmēj sabiedrības kapitāla daļu vērtību;
- c) kapitāla sabiedrības ņemtam aizņēmumam, ja kreditoram ir tiesības uz šīs uzņēmēj sabiedrības peļņas daļu;
- d) kapitāla sabiedrības ņemtam aizņēmumam, ko piešķir dalībnieks, dalībnieka laulātais vai bērns, vai aizņēmumam, ko piešķir trešā persona, ja to garantē kāds dalībnieks, ar nosacījumu, ka šādiem aizņēmumiem ir tāda pati funkcija kā uzņēmēj sabiedrības kapitāla palielinājumam.

3. Izveidošana 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē neparedz nekādas pārmaiņas kapitāla sabiedrības dibināšanas dokumentā vai nolikumā, un jo īpaši:

- a) kapitāla sabiedrības pārveidošanu par cita tipa kapitāla sabiedrību;
- b) tādas uzņēmēj sabiedrības, apvienības vai juridiskas personas faktiskā vadības centra vai juridiskās adreses pārcelšanu no vienas dalībvalsts uz citu, ja, uzliekot kapitāla nodokli, abās dalībvalstīs to uzskata par kapitāla sabiedrību;
- c) kapitāla sabiedrības mērķu maiņu;
- d) kapitāla sabiedrības pastāvēšanas termiņa paildzinājumu.

5. pants

1. Nodokli iekasē:

- a) ja izveido kapitāla sabiedrību vai palielina tās kapitālu vai aktīvus, kā minēts 4. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktā: no faktiskās visu aktīvu vērtības, ko iemaksājuši vai iemaksās dalībnieki, pēc tam, kad atskaitītas uzņēmēj sabiedrības

saistības un izdevumi, kas radušies katras iemaksas dēļ. Dalībvalstis var atlikt kapitāla nodokļa iekasēšanu tik ilgi, kamēr iemaksas ir izdarītas;

- b) ja uzņēmēj sabiedrību pārveido par kapitāla sabiedrību vai kapitāla sabiedrības faktisko vadības centru vai juridisko adresi pārceļ uz citu vietu, kā minēts 4. panta 1. punkta b), e), f), g) un h) apakšpunktā: no visu uzņēmēj sabiedrības aktīvu faktiskās vērtības pārveidošanas vai pārcelšanas laikā pēc tam, kad atskaitītas saistības un izdevumi, par ko uzņēmēj sabiedrība tajā laikā ir atbildīga;
- c) ja palielina kapitālu, kapitalizējot peļņas rezerves vai uzkrājumus, kā to paredz 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts: no šādas palielināšanas nominālvērtības;
- d) ja palielina aktīvus, kā minēts 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā: no sniegto pakalpojumu faktiskās vērtības pēc tam, kad atskaitītas paredzamās saistības un izdevumi, ko uzņēmēj sabiedrībai rada šo pakalpojumu sniegšana;
- e) ja ir ņemti aizņēmumi, kas minēti 4. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā: no saņemtā aizņēmuma nominālā apjoma.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, summa, no kā iekasē nodokli, tomēr nevar būt mazāka par to uzņēmēj sabiedrības kapitāla daļu faktisko vērtību, kuras ir piešķirtas vai pieder katram dalībniekam, vai šādu kapitāla daļu nominālvērtību, ja tā ir lielāka par faktisko vērtību.

3. Summā, no kā iekasē nodokli par kapitāla palielināšanu, neieskaita:

- kapitāla sabiedrībai piederošo aktīvu summu, kas ir atvēlēta kapitāla palielinājumam un kam jau ir uzlikts kapitāla nodoklis;
- kapitāla sabiedrības saņemto aizņēmumu summu, kas ir pārvērsta uzņēmēj sabiedrības kapitāla daļās un kam jau ir uzlikts kapitāla nodoklis.

6. pants

1. Katra dalībvalsts aprēķinu bāzē, kā paredzēts saskaņā ar 5. pantu, var neieskaitīt kapitāla summu, ko par kapitāla sabiedrības saistībām ieguldījis dalībnieks ar neierobežotu atbildību, kā arī šāda dalībnieka daļu uzņēmēj sabiedrības aktīvos.

2. Ja dalībvalsts izmanto 1. punktā paredzētās pilnvaras, kapitāla nodokli uzliek:

- ja kapitāla sabiedrības faktisko vadības centru pārceļ uz citu dalībvalsti, kas neizmanto šīs pilnvaras;
- ja tādai kapitāla sabiedrībai, kuras faktiskais vadības centrs ir trešā valstī, juridisko adresi pārceļ uz citu dalībvalsti, kas neizmanto šīs pilnvaras;
- par ikvienu darījumu, par kuru katra dalībnieka atbildība aprobežojas ar viņa daļu uzņēmēj sabiedrības kapitālā, jo īpaši, ja šīs atbildības ierobežojumu rada kapitāla sabiedrības pārveidošana par cita tipa kapitāla sabiedrību.

Visos šajos gadījumos kapitāla nodokli iekasē par to uzņēmēj sabiedrības aktīvu daļu, kas pieder dalībniekiem ar neierobežotu atbildību par uzņēmēj sabiedrības saistībām.

7. pants

1. Tikmēr, kamēr stājas spēkā noteikumi, kas Padomei jāpieņem saskaņā ar 2. punktu:

- a) kapitāla nodokļa likme nevar pārsniegt 2 % vai būt mazāka par 1 %;
- b) šo likmi samazina par 50 vai vairāk procentiem, ja viena vai vairākas kapitāla sabiedrības visus savus aktīvus un pasīvus vai vienu vai vairākas sava uzņēmuma daļas nodod vienai vai vairākām topošām vai pastāvošām kapitāla sabiedrībām.

Uz šo samazinājumu attiecas nosacījumi, ka:

- atlīdzība par iemaksām ir tikai uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmēj sabiedrību piešķirtas kapitāla daļas, kaut arī dalībvalstīm ir tiesības samazinājumu piemērot arī gadījumos, kad atlīdzība par iemaksām ir uzņēmēj sabiedrības vai uzņēmēj sabiedrību piešķirtas kapitāla daļas kopā ar maksājumiem skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no kapitāla daļu nominālvērtības;
- uzņēmēj sabiedrībām, kas piedalās darījumā, faktiskais vadības centrs vai juridiskā adrese ir kādas dalībvalsts teritorijā;
- c) kapitāla nodokļa likmi līdz 1973. gada 1. janvārim var samazināt līdz 0,5 % un pēc tam līdz 1 %, ja veido vai palielina

kapitālu kontrolpaketes turētājām vai ieguldījumu sabiedrībām, kuru vienīgais mērķis ir turēt kapitāla daļas citos uzņēmumos, pārvaldīt un gūt peļņu no šādām kapitāla daļām, ar nosacījumu, ka tādas uzņēmēj sabiedrības pašas neiesaistās ražošanā vai komercdarbībā un nevada sabiedrībai pieejamus komercuzņēmumus.

2. Lai Padome līdz pārejas posma beigām varētu noteikt kopējās kapitāla nodokļa likmes, Komisija līdz 1971. gada 1. janvārim šajā jautājumā iesniedz Padomei priekšlikumus.

3. Ja pēc tam, kad ciesto zaudējumu dēļ samazināts uzņēmēj sabiedrības kapitāls, uzņēmēj sabiedrības kapitālu palielina saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, likmi var samazināt tai kapitāla palielinājuma daļai, kas ir tikpat liela kā kapitāla samazinājums, ja šī palielināšana notiek četros gados pēc kapitāla samazināšanas.

4. Ja dalībvalsts izmanto 4. panta 2. punktā paredzētās pilnvaras, kapitāla nodokli var uzlikt ar samazinātu likmi.

8. pants

Dalībvalsts var no kapitāla nodokļa daļēji vai pilnīgi atbrīvot darījumus, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā un attiecas uz:

- kapitāla sabiedrībām, kas sniedz sabiedriskus pakalpojumus, piemēram, sabiedriskā transporta uzņēmumiem, ostu pārvaldēm vai uzņēmumiem, kas nodrošina ūdeni, gāzi vai elektrību, ja valstij vai reģionu vai vietējām pašvaldībām pieder vismaz puse no uzņēmēj sabiedrības kapitāla;
- kapitāla sabiedrībām, kas saskaņā ar saviem noteikumiem, kā arī faktiski nodarbojas vienīgi un tieši ar kultūru, labdarību, palīdzības sniegšanu vai izglītību.

9. pants

Uz dažu tipu darījumiem vai kapitāla sabiedrībām var attiekties atbrīvojumi, likmju samazinājumi vai palielinājumi taisnīgas nodokļu uzlikšanas vai sociālu apsvērumu dēļ, vai arī, lai dalībvalsts varētu risināt īpašus jautājumus. Dalībvalsts, kas ierosina veikt šādus pasākumus, jautājumu laikus nodod Komisijai, ņemot vērā to, kā jāpiemēro Līguma 102. pants.

10. pants

Neskaitot kapitāla nodokli, dalībvalstis no uzņēmēj sabiedrībām, apvienībām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai gūtu peļņu, neiekasē nekādus nodokļus:

- a) par 4. pantā minētiem darījumiem;
- b) par iemaksām, aizdevumiem vai pakalpojumu sniegšanu, kas pieder pie 4. pantā minētiem darījumiem;
- c) par reģistrāciju vai kādām citām uzņēmējdarbības sākšanai vajadzīgām formalitātēm, kas uz uzņēmēj sabiedrībām, apvienībām vai juridiskām personām, kuras darbojas, lai gūtu peļņu, attiecas to juridiskās formas dēļ.

11. pants

Dalībvalstis neuzliek nekādus nodokļus:

- a) akciju, citu kapitāla daļu vai citu tā paša tipa vērtspapīru vai to sertifikātu izveidei, emisijai, kotēšanas sākšanai biržā, laišanai tirgū vai darījumiem ar tiem, neatkarīgi no tā, kas tos emitē;
- b) aizņēmumiem, arī valsts obligācijām, kas ir sagādāti, izdodot parādzīmes vai citus tirgojamus vērtspapīrus, neatkarīgi no tā, kas tos emitē, kā arī jebkādām formalitātēm, kas uz tiem attiecas, vai šādu parādzīmju vai citu tirgojamu vērtspapīru izveidei, emisijai, kotēšanas sākšanai biržā, laišanai tirgū vai darījumiem ar tiem.

12. pants

1. Neatkarīgi no 10. un 11. panta dalībvalstis var iekasēt:

- a) vērtspapīru pārvedumu nodokļus, neatkarīgi no tā, vai nodokļi ir uzlikti saskaņā ar nemainīgu likmi vai ne;
- b) pārvedumu nodokļus, ieskaitot zemes reģistrācijas nodokļus, ja uzņēmumus vai nekustamus īpašumus, kas ir dalībvalstu teritorijā, nodod uzņēmēj sabiedrībai, apvienībai vai juridiskai personai, kura darbojas, lai gūtu peļņu;

c) pārvedumu nodokļus par dažādiem aktīviem, ko pārved uzņēmēj sabiedrībām, apvienībām vai juridiskām personām, kas darbojas, lai gūtu peļņu, ja šādus īpašumus pārved par tādu atlīdzību, kas nav uzņēmēj sabiedrības kapitāla daļas;

d) nodokļus par hipotēku vai citu apgrūtinājumu uz zemi vai citiem īpašumiem nodibināšanu, reģistrāciju vai atmaksāšanu;

e) nodokļus, ko maksā kā algu vai samaksu;

f) pievienotās vērtības nodokli.

2. Maksājumi un nodokļi, kas minēti 1. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, ir vienādi neatkarīgi no tā, vai uzņēmēj sabiedrības, apvienības vai juridiskas personas, kas darbojas, lai gūtu peļņu, faktiskais vadības centrs vai juridiskā adrese ir tās dalībvalsts teritorijā, kura iekasē maksājumus vai nodokļus; šie maksājumi vai nodokļi arī nevar būt lielāki par tiem, ko tādiem pašiem darījumiem piemēro dalībvalsts, kas tos iekasē.

13. pants

Dalībvalstīs līdz 1972. gada 1. janvārim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas var būt vajadzīgi, lai ievērotu šo direktīvu, un dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

14. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka likumus, ko tās pieņem jomā, kuru regulē šī direktīva, iesniedz Komisijai.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1969. gada 17. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

H. J. WITTEVEEN